

Forslag, jeg har holdt paa, skulde dog ikke gøre mig ringere i den ærede sidste Taler's Øjne.

Lillelund: Til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) vil jeg sige, at det var ikke noget Tilbagetog, jeg foretog. Jeg har understreget oppe paa Talerstolen og vil understrege det igen, at jeg har Tillid til de Kommissioner, der sidder i Kommunerne. Det er praktiske Folk, og de vil vide at skønne over, hvad der kan bruges til Brødkorn og hvad ikke, saa at jeg ikke nu har Betænkelighed ved Lovens Bødestemmelser til Trods for, at deres Skøn skal afgives enstemmigt. Hvis det ikke var saaledes, at man fuldt ud kunde have Tillid til alle tre Kommissionsmedlemmer, vilde det være urimeligt for en parlamentarisk Forsamling at gaa med til, at Skønnet skulde afgives enstemmigt.

Til den højtærede Indenrigsminister vil jeg blot sige, at hvis han var saa godt kendt paa Landet som vi, der repræsenterer Landet, maatte han vide, at der dog er stor Forskel paa at gaa til Amtet og gaa til den stedlige Prisreguleringskommission.

Indenrigsministeren (Rode): Til den sidste ærede Taler (Lillelund) skal jeg sige, at jeg lige saavel som han er Repræsentant for Landet, idet jeg er valgt i en Landkreds, og at jeg lige saavel som han ved, hvad det paa Landet er lettest at gaa til i den her omhandlede Henseende. Men dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem, at han ikke synes at have lagt Mærke til, hvad der staar i vedkommende Forbud, udstedt den 9. November. Deri staar, at Dispensationen skal gives efter Indstilling af Kommissionerne, og dette vil selvfølgelig sige, at vedkommende skal henvende sig til Kommissionerne, og disse skal indsende deres Indstillinger til Amtet. Besværet for Landboerne vil altsaa efter denne Ordning ikke i mindste Maade blive større end ved, at Afgørelsen træffes af Kommissionerne. Den vil blive truffet lidt hurtigere, naar den træffes af Kommissionerne, og det har jeg altsaa for visse Dispensationer erkendt kan og bør ske.

Maa jeg til det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) sige, at hans Kritik af Opfodringsforbudet forekom mig ret besynderlig. Det ærede Medlem har deltaget i et Møde, hvor jeg var til Stede og hørte

hans Udtalelser, og jeg maatte der tro, at alle Landboforeningsrepræsentanter var blevet enige om, at Opfodringsforbudet var den rette Vej. Der er udgaaet et officielt Referat af dette Møde, og deri meddeles — og det er den eneste Indstilling, jeg har —, at der i dette Møde opnaaedes enstemmig Tilslutning til et Forslag om at anbefale Regeringen at udstede Forbud mod Opfodring af aftærsket Rug og Hvede med visse Undtagelser. Endvidere omtales i det udsendte Referat, at de 3 Landboforeninger lovede at opfordre Landbostanden til ikke at tøve med at bringe deres Brødkorn frem til Salg, idet man i saa Henseende ogsaa fremhævede Hensynet til, at der sandsynligvis i nær Fremtid vilde blive bragt udenlandske Foderstoffer paa Markedet til saadanne Priser, at de vil afgive billigere Fodermidler end Rug og Hvede til de nuværende Priser. Jeg har anmodet Landboforeningerne om at være mig behjælpelige med at udarbejde en Plakat, hvori denne Opfordring om at bringe Korn paa Markedet blev meddelt. Jeg maa beklage, at jeg endnu ikke har modtaget denne Plakat, skønt det var den 24. Oktober, jeg udsendte Opfordring desangaaende.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Det er en morsom Harmonika, det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) spiller paa i denne Sag. Han udtalte for et Øjeblik siden, at det glædede ham, at Borgmester Jensen sluttede sig til hans Forslag, og det til Trods for, at jeg har oplyst, at Borgmester Jensen har stillet Forslaget, længe før det ærede Medlem har tænkt paa hele dette Anliggende. Den 24. Oktober havde det ærede Medlem Ordet her i Tinget og rettede en Bemærkning til mig om det samme Spørgsmaal, han sagde da: „Men det vilde hverken det ærede Medlems eller Husmandsforeningernes Repræsentanter gaa med til.“ Det var det ærede Medlems Forslag, og det ærede Medlem sagde altsaa, at vore Partifæller i Udvalget vilde ikke støtte ham i dette Spørgsmaal. Men i Dag glæder han sig over, at Borgmester Jensen har sluttet sig til ham, skønt Borgmester Jensens Forslag, som sagt, er stillet, længe før det ærede Medlem i det hele tænkte paa denne Sag. Det ærede Medlem søger paa alle mulige Maader at knibe udenom den uheldige Stilling, som han og hans her er kommet i, men det skal ikke lykkes ham.